

SFS 1985: 196

Utkom från trycket
den 25 april 1985

Lag om ändring i lagen (1976: 1090) om alkoholutandningsprov;

utfärdad den 11 april 1985.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 1 och 2 §§ lagen (1976: 1090) om alkoholutandningsprov skall ha nedan angivna lydelse.

1 § Alkoholutandningsprov får företagas på den som skäligen kan misstänkas för brott som avses i 4 § lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott eller 6 kap. 2 § järnvägstrafiklagen (1985: 192). Detsamma gäller annat brott, varå fängelse kan följa, om provet kan ha betydelse för utredning om brottet.

2 §² Alkoholutandningsprov får rutinmässigt företagas på

1. förare av motordrivet fordon som stoppas vid i förväg beordrad trafikkontroll,

2. den som kan antagas under förande av motordrivet fordon ha, med eller utan skuld, haft del i uppkomsten av trafikolycka,

3. den som kan misstänkas för att under förande av motordrivet fordon ha begått brott enligt 1–3 § lagen (1951: 649) om straff för vissa trafikbrott eller sådan enligt vägtrafikkungörelsen (1972: 603) straffbelagd förseelse som avser

a. färdhastighet,

b. skyldighet att stanna fordon,

¹ Prop. 1983/84: 117, LU 1984/85: 27, rskr 201.

² Senaste lydelse 1982: 304.

c. skyldighet att ha föreskriven lykta eller strålkastare tänd.

Bestämmelserna i första stycket om förare av motordrivet fordon gäller i tillämpliga delar även förare av maskindrivet spårfordon på järnväg, tunnelbana eller spårväg. De gäller ej förare av maskindrivet fordon, som är avsett att föras av gående.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1985.

På regeringens vägnar

STEN WICKBOM

Magnus Göransson
(Justitiedepartementet)

